

۷

عبد الله حمده سور

— با، با..! ، وه کو دووکه لی لوله‌ی تووف گه رماوه که تیکه‌ل به رهشه با بیوه و
رایچی ده کات، که س نازانی گه ردی رهشی به سر جله شوراوی ج
مالیکه وه رم بازدین ده کات، ثاوه‌ها ده رچوه... ها، واقیه...؟.
— خوت باشت ده زانیت دوختور.. بابایه کی وه کو من له چی حائی دهی؟.
— ئا وهره پیشه وه.. سه رکمه وه، ئه مباره‌ش راکشی، همروه کو جاری پیشوو
به روکت بترازینه، دهی باش خوت بخدره زیر لوله‌ی تیشكه کمه وه.
— چاک ده فرمومی به گم.. گلم سپی بُونه‌راوی همیوانو که له گی و پشنده بوانه،
تو دیواری ورگی پسی سواغ نه دهیت، ره زام به ره زای خوا.
— دهی هناسه له خوت ببره.. ئه و فیشكه فیشكی سیره چی به پیاو کاس
ده کات.

— قوربان خو مار له بونی سیر راده کات.
— باش بزانه نه به گم نه مارم، به لام پیت ده رده خدم، راستم پی بلی ها، تا
خه ریکی شته وهی ئه شیعه که بوم چیت لی هات؟.
— قوربان پیتم ههل نه هیناوه، دام به خوما نه گرت، بومه گورگی برسي، به
پرناو سه ریکی نه و مدبه قهی سه ر عدره بانه دهستی به کی نه و به رنام داو
ئیدی بوجزوکی قورگ و هناسم توی لی کردمده به ناسک و فرمایشته کانت
هه لدین له دهست.

(لهشی له پیچانه وهی چوغه که بیدا حه شار دا ناوچه دی توندو تول
جهراند، قنج و قیت له ته نیشت لاشیال ده رگا کمه وه رووا).
— ئا وهره کاکز گیان.. خوا له لای لابلاوه خواو راستان بُونه
ره خساندیت، ئهم جوزه نوش دارانه له زمانی من ناگهن، وا له خهدفت
جه رگاوس بوم، رای تو چونه و پیتم بلی چی بکم؟..
— ج کارهی لالو..! خوت داره زره کهی بدر ثاوابی.... نیت ئاوا رپوا بیت

نهوهی له هه گبه که دا هه بیو رزا، رُو چوو... لوجی گهده و ریخوله‌ی
سایبو به بپرده پشته وه... نه فرهت له برسنی، له کوستی باولک مردن
له دژوارتره، گرنگ بُونه برسمی بکریته ثامیز، پیوه‌ری مرؤفایه‌ی ریزه‌ی
وهه لپه و مروموشی زینده وه له یه کدی جودا ده کاته وه، کامیان به له سهی
هه ری کیوی بهه و کامه شیان پارویه که نان به ته نیابی ناجیت به قورگیا، له تاو
لماوی برسنی به پهله پروزی خوی گهیانده بوفیه که، شفته‌یه کی نیوه
وره وه کراوی به سه موتنیکمه وه لولدا، له تدک کهف هه لجنی زه ردا ودا
اندیه ناو شه رگه‌ی بوشایی ورگی بهه... له گیز اوی تیک هه لدانی پیاله
کهی دا ورد شه کره کهی به سه رشیاوی بهز نه بوه وه کهف ئه چاند،
یه لفورداند، دهه و لیوی هه لقرچا، به زمان سوتاوی بهه دووکه لی
گه ره کهی له بین گیرا، فرخه قرخی پی که وت، به نه رمه لوقه له
وهه کوهه خوی گهیانده بدرگای زوره که، له دوواند دهه و دووی
یکا، پچر پچر نهی بپی، منجه منجی وه لامه کافی به رگی پرسیاری
رسورمان پوشی.. چون...؟ ده رنه چوه..! نهی هه ری کوی بکم به سه
زماء..!!.. له دویکه وه سک هدل نه لولوش و په رهی کونه لوطه کامن به قامک
که تویی هه وری قیاندوه و لکاون به کوکهی نیوانیاندا هیند تینلیز دوزی و
بن گه رچه کم به شه ره تیلا کرد به قورگا، کهچی تازه بیزی ده رنه چوه....
وتاوه، بوه به کولو، نهی چون منیش له ته کیا کل و کوم دانه مرکاوه...!
نهی لالو نم ووت ثارام بکرده و بجهقه هدتا تیشكه که ده
چیت...! ، خوت تو ده لی سه ره بزونکیت، زه وی نات گریته خوی، هه
یو.

نههها برا گیان به ته نافه کمه وه لیم دیاره، نامه خوا ده لی پهله هه وره
ملکنه سه ره کهی بدهاره و هه زار کونه ئاوا و پیوه.. نهوه فی به ده رچوه..!

- نه خیر، نه به خواه، داره که زیر نی به.. له سایه خواه همه مه پایزیک دوو
سی بار گوییز لی ندرنم.

- نه لاتو... خوزگام به زیرت نه نی، کهوانه قسه هزاره و دوواني
به کاره... باقی نه نی گویز بکدره قه بالی گرفتی نه تیار کردنه، با لام
بهرده رگایه هد لکه ندریت، نه موسا گویی بپیک له به های داهاته کدت
در خه تا خشمی شجه قیته نیوزه مینی گیرفانی نه کبت و نوبیک نه خاته زیر
ره گی پی بهوه هه لی نه داته نه بدر شه قامه کهی که له زهرده پیدرا ده مه مه
تیوارانیک زهرده خه نه ده ثالیته مامله هی مرؤی نه ناسیاوی نی ده ره تان..
چاریان ناچاره خویان ده کوتنه رُووری پسپوری شاره زای تایه قه جوزاو جوز
قیتمانیه و، چه قفو مه قه کان به ده تیشکی زهرده پهراهه نه دره و شیوه و،
زه نگک بو تامن نه هاتوه، تیشکی زیرینی خوزی به ره بیان زه نگداریان
ده کات، هر دارو تخته به له زستاندا ده تاوسین، کیشی تامن تا نه رزیت
کم ناکات پیزی چهند تیواره و هختانیک ماشینیکی به نزین پوخت و پالاوه هی
لی ده ره چیت، ته بو توژی دووای دووکه لی کیشکه کهی هر وه کو دووکه لی
توونی گه رماوه که رم باز دین نه کات به سه لووت و سینه هی مرؤی سه ره پیاره وی
شه قامه کاندا، من ده لیم ده یه لک، تو بلی سه دیه کی نووکی ده رزی یه کی
زه نگیانه هونیمه و پهله له شه شیعه کهیدا ههیت به چه شنی دوور بینیک چون
که له کیوی له بان تاویری مله که زنکی رووتنه نه دا و ده رمانی بو کیش
ده کات... ده برق لاتو خوت هد لکه کیتنه هر له پی ده شت و دامنیه نه تا به
لایل دا ده گه بیته سه ره تیه شان بو لوتکه چیا پارسه نگی باری خوت بنی با
لاسنه نگ نه نی و خوات له گه ل.

لاتوی تاواره مان ویل کرد... بريا ده مزافی چی به سه ره اتی، شاریکی
زبور جه نجاهه، پیداویستی زیان سووکو و تامان دیت به دهسته و، هه ندینکیشی
تا بلی ی تالوزه، نهودی بو من دیوار بین شه که قه میشکه، گرنگیش هر
بره وانی گیان و هوشه، تو بلی ی وام لی بیت پاشه کشی بکم لام هه مه
شارستانیه پیشکه و توهی به تامانی شمشک دابین دهیت، یا روزی له روزان
بکه کومه مل ملانی له تهک سروشی هردو ده روده شت و گوندی فدپالی
که زوکیوان و خوزگه به زیان لاتو بخوازم، خو نه و گوره داومه ته به ره گوزه ران
نا تیستا بهرده وامه، ههورا زی زیانیش نه و جزره پی هد لگرته هی گه ره که بو
گهیین به کویی به خته و هری و تی روانی نامسوی پرشنگدار، نه که وانه بیم
له چی تی راماوه؟، نا، نا، بیری مرؤ قایل نه بوه به مه نگی پیش بخواهه و، زیان
مه میشه نه کافی داوه بو بعره و پیش چوون، بريا و پیدانیش له تهک ته و
گزرانکاری و ته کانه دا رولی خوی بنوایی... کاری شه که تی راست بیت،

دهستی ماندوو له سه ره سکی تیره، دهستی پشووی بپیک له وانه ده روازه
سوزو نه وینیان به سه ره هستیان پشت کولوم داوه له سه ره
وشکه له وه بیوی قویاوه، مه گهر گل چاو تیر کات، به معزنه خوی
سه ره ستن له ریزه هی قازانجی که ره سته هی پیداویست و خوراک و پوشانک، باو
پیاسه بو ره وانی گیان بوته لوقه هی ثوتومویل، چاوبکی هی له خوی باشی بیون
بریسکه هی تاویته هی بعدهم و لاتنه نیشته و به تاوه ره وی نیگاری پیاره وی که
شه قامه کان ده نوینی، کی ده لی لاتو ش به کیک نه بوه له دام اوانه، دیاره لا
پهی بهو راستی به بردوه که زیان نه و ساته به تایا نه زی و گومانی نه وه
نه هیشته وه و پیدانی خودی خوی کردیتنه سه ره پیشکی شایه قه هه لس و که و
له باری هه میشه بی... زوری ماوه دهست بخزیته بینه قاقای ته ماع، بویه کا با
له چهند روزنک به لاتوم ووت تا زووه قربای خوت که وه تا پیشیان نه گروی
نه وه باشته سه ره نجامی چه واشه بیونت تورت هه لدانه بن که نده تاینک
نه وی.

تای لام شاره گهورانه، جمدی دیت.. به ده ده روشتنی تامانی به
سه دان خوزگه و پیست و خمیان دهسته و یه خمی ده ماره کانی میشکن
ده بیته وه، نهودی گه ره که زه قه چاو تی هی ده روانیت و میشک خوی لی
گیل ده کات، جاری واش هه بیه رینکه ووت له چه قه سه ره رنگا پیاو نی تاگا
خوی نازانیت تا لوقی دهیت به لوقی نه و که سه هی پیته کافی ناوه کهی به ک
دووای به کدا سه ماو سه متور بانه له خه بایلیدا... دووای په رینه وه که ناری نه
به ری شه قامه که پیشوازی له هه نگاوه کامن کرد، هر وه که مه
هل گروزایت لاتو له سه ره پیاره وه که هه لتوی.. ره نگه زهرده کهی په راه
بوو. سیای که میک دهیک سووارانی تی زابوو، چاویکی چه قانه گه مه
شله قاوی چاوه کاغه وه، زهرده خنه هی کی وو شکی تا لاندی بیو هوشی بزرا کام
چون زی هی کهوان گزی کرده سه ره چه ند رمنته هی کی په ریلاؤ، له هه مه مه
خدست و خولتر راسته خوچ چهند دهسته واژه هی کی به بنا گوییم دا سره واند
- بريا زوو تووشی تو به تایه کاکو، زهینم زی به دی نه کرد، گهر ده مزاون
راویز تاوه هایه زوو به ده نگیه وه ده هاتم... تو خهی سه ده تو خهی له زانه سک
رزگارم بوو..!

رووداوه به سه ره اتی لاتو وه کورته چیزوکنک شیوه و ناوه ره کی به
تیزه وی خوی دا به دهسته وه، له نیوان سه ره تایی تا خافتی ته سه ره پییه دا ت
له یه که ترازان، نه وه نده هاتم و هاتم:

نهی زوو پیم نه ووتیت لاتو.. گویی هه مه مه قیتمانیه، زامنی نه وه
ده کات گهر نه ویزی په بخه به ری بو نه و چله هی لیموی پیوه شور بو ته وه، خو
دهست ده گاهه سه ره می نه و دار گوییزه که به گز ناماندا چووه.